

חַת־ת ליום ראשון פָּרַשַׁת תְּצַוָּה ב' אָדָה ה'תשפ"ה

מְקַדֵּשׁ לַמַּעַן בְּטַחֲוֹן יוֹשְׁבֵי אֶרֶץ יִשְׂרָאֵל
"אֶרֶץ אֲשֶׁר תָּמִיד עֵינֵי ה' אֵלֶיךָ בָּה"

מעוניינים להקדיש לזכות יקירכם? צרו קשר kidschitas.he@gmail.com

חֲמִשׁ / ראשון עם רש"י

בְּפֶרֶשֶׁת הַשְּׁבוּעַ שְׁלֹמֹדָנוּ בַּשְּׁבוּעַ שֶׁעָבַר, פָּרַשַׁת תְּרוּמָה, הִתְחַלְנוּ לַלְמֹד עַל הַהֲדָרָה שֶׁה' נָתַן לַמֶּשֶׁה עַל בְּנֵי־הַמִּשְׁכָּן. הַיּוֹם לּוֹמְדִים כִּיצַד לְהַכִּין אֶת הַשֶּׁמֶן לַמְנוֹרָה בַּמִּשְׁכָּן וְכִיצַד לְהַדְלִיק אוֹתָהּ. מִתְחִילִים גַּם לַלְמֹד עַל בְּגָדֵי הַכֹּהֲנִים הַמִּיְחָדִים.

ה' אוֹמֵר לַמֶּשֶׁה כִּיצַד לְהַכִּין אֶת הַשֶּׁמֶן זֶה הַמִּיְחָד שֶׁצָּרִיכִים לְהַשְׁתַּמֵּשׁ בוֹ עֲבוֹר הַמְנוֹרָה. מִשְׁתַּמְשִׁים רַק בְּטַפַּת הַשֶּׁמֶן הָרִאשׁוֹנָה שִׁיוֹצֵאת מֵהַזֵּית, לִפְנֵי שְ�מוֹעֵכִים וְכוֹתָשִׁים אוֹתוֹ כְּדֵי לְסַחֵט מִמֶּנּוּ עוֹד שֶׁמֶן. וְכָךְ מְדַלִּיקִים אֶת הַמְנוֹרָה: הַכֹּהֵן צָרִיךְ לוֹדֵא שֶׁהַשְּׁלֵהֶבֶת נִתְּפָסֶת בַּפְּתִילָה וְתִהְיֶה עוֹלָה מֵאֶלֶיָּה (בּוֹעֶרֶת מַעֲצָמָה) הַכֹּהֲנִים צָרִיכִים לְמַלֵּא מִסְפִּיק שֶׁמֶן כְּדֵי שֶׁהַמְנוֹרָה תִּבְעַר כָּל הַלַּיְלָה. כָּעַת נִלְמַד עַל הַבְּגָדִים הַמִּיְחָדִים שֶׁהַכֹּהֲנִים לְבָשׁוּ: 8 פְּרִיטֵי לְבוּשׁ מִיְחָדִים לַכֹּהֵן הַגָּדוֹל 41 לְשָׂאֵר הַכֹּהֲנִים. הַיּוֹם נִלְמַד עַל הָאֵפוֹד:

הָאֵפוֹד נֶעֱשֶׂה מִחוּטִים צְבָעוֹנִיִּים בְּדוּמָה לְמַסָּךְ וּלְפָרוֹכֶת שֶׁהָיוּ בַּמִּשְׁכָּן. מֵעֵין סִינֵר שְׁחוּגָרִים אוֹתוֹ מֵאַחֲוֹר וְלֹא מִכְסָּה אֶת הַכֹּהֵן הַגָּדוֹל לְגִמְרֵי מַלְפָּנִים. לָאֵפוֹד יֵשׁ חֲגוּרָה שֶׁהִיא חֶלֶק מוֹבְנָה מִמֶּנּוּ וְגַם כְּתִיפוֹת (כְּמוֹ שְׁלִיקָעֶס) מִחֻבָּרִים אֵלָיו.

שְׁבָנֵי יִשְׂרָאֵל גַּם צָרִיכִים לְהַכִּין שְׁתֵּי אֲבָנִים יְקָרוֹת שֶׁעַל כָּל אַחַת מֵהֶן חֲרוּטִים שְׁמוֹת שְׁבָטִים מֵעַם יִשְׂרָאֵל. כָּךְ, בְּכָל פַּעַם שֶׁהַכֹּהֵן הַגָּדוֹל יִכְנֹס לַמִּשְׁכָּן, הוּא יִזְכּוֹר עַד כְּמָה שְׁבָנֵי יִשְׂרָאֵל מִיְחָדִים וְה' יִבְרָךְ אוֹתָם.

תְּהִלִּים / יום ב' לַחֲדָשׁ פָּרָקִים י- י"ז

בְּפָרָק ט"ו לּוֹמְדִים עַל הַמִּדּוֹת הַמִּיְחָדוֹת שֶׁהָיוּ צָרִיךְ כְּדֵי שִׁיוֹכַל לְהִיּוֹת בְּבֵיתוֹ שֶׁל ה' – בֵּית הַמִּקְדָּשׁ. אַחַת הַמִּדּוֹת הִיא "נִבְזָה בְּעֵינָיו נִמְאָס". עַל אִיזוֹ מִדָּה מְדַבֵּר בָּאֵן?

בפרקי התנ"א אותם לומדים בימים אלו, האדמו"ר הזקן מסביר למה הכוונה.
באשר היצר הרע גדל מדי ונהיה גאה מדי, ולא נותן מקום לחשב על ה' ועל יהודי אחר, חייבים לעשות משהו בקשר לזה!

עלינו להקדיש זמן ולחשב על החלק בתוכנו, שהוא הנפש הבהמית ועד כמה דוחה זה שהנפש מנסה להרחיק אותנו מה'. באשר היהודי חושב על נחיתות נפשו הבהמית, יחד עם כעס על היצר הרע, ה' מסלק את הרשות שהיצר הרע קבל להקשות על היהודי לעבוד את ה'.
או אז נפתח מקום בלבנו לה', להתפלל כמו יהודי ולנצח את היצר הרע.

תנ"א / לקוטי אמרים פרק כ"ט (ב' אדר שנה פשוטה)

החצפה של היצר הרע קימת רק בגלל שה' נתן לו רשות לאתגר את היהודי. באשר משתמשים בעצות שייצץ האדמו"ר הזקן ביצד לגרם לתחושת ענוה וכיצד לכעוס על היצר הרע, ה' לוקח את הכח של היצר.

האדמו"ר הזקן מסביר ספור המופיע בתורה שמדגים את הרעיון:

באשר המרגלים חזרו ממסעם לארץ ישראל, הם בכו שיהיה להם קשה מדי להלחם בעמים שחיו באותה תקופה בארץ ישראל.

היצר הרע של בני ישראל התחזק והם חשבו הרבה על מה הם מרגישים ואיך הם מפתחים ולא חשבו על ה' ועל השליחות שנתן להם. לכן ה' אמר למשה להשתמש בשפה קשה ותקיפה אליהם. ברגע שהם שמעו זאת, בני ישראל אמרו שהם מוכנים ללכת לארץ ישראל.

מדוע שנו בני ישראל את דעתם? משה רבנו הרי לא הראה להם נסים להוכיח שהם יוכלו לכבוש את ארץ ישראל. הנשמה שלהם באמת ידעה שזה היה הדבר הנכון לעשות, וה' יתן להם את הכח לעשות זאת.

באשר הם שמעו ממשה רבנו את המלים הנוקבות, כל העצמה של היצר הרע שלהם הסתלקה. ומיד הם יכלו לחוש מה הנשמה שלהם באמת מרגישה ושהם רוצים מאד מאד להכניס לארץ ישראל.

כן הדבר גם באשר היצר מגיע ליהודי ומטיל בלבם ספקות באמונה או מפריע לו לחיות כמו יהודי, חשוב לדעת שזה לא באמת מה שאנחנו. זה רק מהיצר הרע. על ידי קיום הוראות התורה, לוקחים את הכח שנתן ליצר הרע להפריע לנו והנשמה שלנו יכולה להאיר.

היום יום / ב' אדר

היות והיום יום נכתב בשנה שהיו בה שני חודשי אדר (שנה מעברת) נלמד שני קטעי "היום יום" מדי יום!

ב' אדר א' - האדמו"ר הזקן נתן לחסידים עבודה מיוחדת שיכוננו בכל המצוות שהם מקיימים ולקיים אותם עם מדת האמת.

למה הכוונה? האם צריכים ללמד קבלה ולהבין את כל המצוות כמו שהמלאכים מבינים? לא. צריכים ללמד חסידות ולהבין עד כמה כל מצוה מיוחדת וחשובה. בדרך זו, נקפיד על כל מצוה כפי שראוי להקפיד.

למשל, בשלומדים בחסידות על כך שתפלת מנחה היא כמו לתת לה' מתנה, נרצה "לארז אותה בעטיפה מפארת עם סרט קשויט" ולהתפלל מנחה יפה וכראוי.

זו המשמעות של קיום מצוה בכונה.

ב' אדר ב' - גשם הוא ברכה מה' שעוזרת לדברים לצמוח. אבל כדי שהברכה תוכל להועיל, עלינו להבין את השדה ולשתול את הצמחים. אז, כשהגשם יורד הצמחים יצמחו. אבל אפלו אם תירד פמות עצומה של גשם, שום דבר לא יצמח בשדה אם לא הכינו אותו מראש.

אותו דבר נכון לגבי כל הברכות. ה' אוהב לתת לנו ברכות, אולם אנו צריכים לעשות השתדלות בעצמנו כדי שהברכה תוכל להועיל.

בחור כתב פעם מכתב לרבי ובקש ברכה שיצליח בשיבה.

הרבי אמר לו שבחור הוא כמו עץ בשלב הצמיחה. אנו רוצים שיצמח לעץ בריא וטוב ולגשם כך יש צורך קודם כל להבין ולזרע את הקרקע. כבחור "הכנת הקרקע" שלך היא לעמוד בזמנים של הישיבה, יתכן וזה יהיה קשה כשאתה רוצה לאכל עוד או להנות במקום לעמד בזמנים. אולם עליך לשמר על הזמנים. הזריעה שלך היא ללמד כראוי - לעמל קשה להבין מה שאתה לומד ולעשות זאת מתוך חיות.

אז ברכות ה' יועילו ותהיה לך הצלחה רבה.

ספר המצוות / הקדמה

התחלנו כעת את הרמב"ם מחדש, מהתחלה. בספר המצוות היום לומדים את הכללים בהם השתמש הרמב"ם כדי להחליט אלו מהמצוות נמנות על תרי"ג המצוות (חכמים שונים, רשימת מצוות שונה).

בספר המצוות היום לומדים את שלושת הכללים הראשונים איך לדעת האם צווי מסים נחשב במצוה או לא:

1. הצווי צריך להיות מהתורה. מצוות דרבנן אינן נחשבות במנין תרי"ג המצוות.
 2. הדבר חייב להכתב במפרש בתורה, לא משהו שנלמד ברמז.
 3. זו צריכה להיות מצוה לדורות - שתמיד תהיה מצוה (למשל מצות בנית המשכן, שאחרי בנית בית המקדש כבר אין צורך לקימה, אינה נחשבת).
- פרטי ארבע עשר הכללים (שורשים) שבהם מוסבר מה נכלל במנין המצוות הם ארוכים מאד. במורה שיעור נכתב שאפשר ללמד אותם במשך זמן אפילו אחרי שמתחילים כבר ללמד את המצוות עצמן.

רמב"ם / מצוות עשה

רמב"ם - הרמב"ם מלמד ביצד נדע, אלו מהמצוות הן חלק מתרי"ג המצוות ברמב"ם מונים את המצוות. היום מונים 248 (רמ"ח) מצוות עשה. אלו המצוות בהם נאמר מה עלינו לעשות למען ה'. מצוות לא תעשה הן הדברים שה' מבקש מאתנו להמנע מלעשות. האם אתם יודעים את מה מונה הרמב"ם בתור המצוה הראשונה? לדעת שיש ה'. זו מצוה תמידית, שאפשר לקיים אותה בכל עת.

דרכי החסידות / אדר

בחדש אדר מצוה להוסיף בשמחה, בכל יום צריכים לשמח עוד יותר מהיום שלפניו. אפשר ללמד איך נתן לשמוח מדי יום יותר מאשר קודם, מהפסוק האחרון בשנים עשר הפסוקים

"ישמח ישראל בעשיו" = כל יהודי שמח כיון שידע שה' שמח בכך שאנו לומדים תורה ומקיימים מצוות ובכך מזרזים את ביאת המשיח.

בשמוסיפים בתורה ומצוות ומתנהגים באהבת ישראל, הדבר משמח את ה'. וכשאנו יודעים שה' שמח, זה משמח אותנו!

גאולה ומשיח / ועשו לי מקדש

מקדש לעלוי נשמת סבתנו האהובה מרת מרים צימל בת הרב יוסף ברוך ע"ה פרידמן

הרבי בקש שנלמד את חלקי החמש בהם מדבר על משכן עם הסברים מרחבים יותר מהגמרא ומחלקי התורה הנוספים. על ידי הלמוד וההבנה של דברי התורה על המשכן, שהוא היסוד של בית המקדש, הדבר יגרם לה' לבנות את בית המקדש השלישי מהר יותר.

אחד הדברים שהגמרא מלמדת הוא עד כמה חשוב בעיני ה' שבני ישראל עושים עבודה – מלאכה. בנוסף ללמוד ולתפלה.

רואים זאת מהפסוק **"ועשו לי מקדש ושכנתי בתוכם"** – העבודה שבני ישראל עשו היא זו שגורמת לשכינה להיות עם ישראל. כל תפקיד שה' נותן לנו הוא עבודתנו (לילדים זה יכול להיות אפילו לרוץ בחוץ, או להכין שעורי בית. לאמא יתכן שהעבודה תהיה לבשל ארוחת ערב, לנקות את הבית ולאבות יכול להיות שעבודת ה' שלהם תהיה ללכת לעבודה ולהרויח כסף).

אם נמלא את תפקידנו, נקדש את כל הדברים הגשמיים ונעלה אותם לקדשה. ואז ה' ירצה להיות – לשכון בתוכנו.